

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2015-050 d.d. 13 februari 2015

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. M. van Pelt, secretaris)

Samenvatting

Consument claimt een schade op zijn inboedelverzekering omdat volgens hem sprake is van diefstal van een geldbedrag van € 15.000,- uit een locker die is gelegen op een andere locatie dan zijn woonhuis. De locker is met geweld geforceerd met een slijptol zodat volgens Consument sprake is van gewelddadige diefstal. De Commissie stelt vast dat geld uitsluitend verzekerd is indien sprake is van gewelddadige beroving of afpersing wanneer het geld zich buitenshuis bevindt. Nu geen sprake is van enige vorm van geweld tegen een persoon en bovendien diefstal met braak geen dekking oplevert, wordt de vordering van Consument afgewezen.

Consument,

tegen

Onderlinge Verzekering Maatschappij Univé 'Het Zuiden' U.A., gevestigd te Wouw, hierna te noemen Aangeslotene.

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument met bijlagen, ontvangen op 5 augustus 2014;
- het verweerschrift van Aangeslotene met bijlage.

De Commissie stelt vast dat tussenkomsst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening (hierna: de Ombudsman) niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie zal onder verwijzing naar artikel 37 lid 7 van haar Reglement uitspraak doen op basis van de in haar bezit zijnde stukken.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft een inboedelverzekering (hierna: de Verzekering) gesloten bij Aangeslotene met als risicoadres het adres van zijn woonhuis in [woonplaats]. Op de Verzekering zijn van toepassing het speciaal reglement inboedelverzekering superieur IVU-I (hierna: de Voorwaarden). In deze Voorwaarden staat – voor zover relevant – het volgende.

“Artikel I Begripsomschrijvingen

In dit reglement hebben de onderstaande begrippen de volgende betekenis.

(...)

Geld en geldswaardig papier

onder geld wordt verstaan gemunt geld en bankbiljetten, dienende tot wettig betaalmiddel. Onder geldswaardig papier wordt verstaan alle papier waaraan in het maatschappelijk verkeer een zekere geldswaarde wordt toegekend.

(...)

Inboedel

1. Alle roerende zaken

alle roerende zaken waarvan verzekerde de bezitter is en die behoren tot zijn particuliere huishouden met inbegrip van kleine huisdieren, zonweringen, (schotel)antennes en gereedschappen voor de uitoefening van een beroep in loondienst. Niet tot de inboedel worden gerekend:

- geld en geldswaardig papier;

(...)

Artikel 8 Welke beperkingen zijn van toepassing en wat wordt aanvullend gedekt?

8.1 Beperkingen (...)

8.2 Zaken anders dan inboedel

Wij vergoeden, met volledige inachtnaam van het elders in dit reglement bepaalde, ook:

(...)

2. Geld en geldswaardig papier

de materiële schade aan of het verlies van geld en geldswaardig papier, waaronder in dit verband mede wordt verstaan ongetekende cheques, betaalkaarten, betaalpassen en creditcards, voor zover aanwezig in de bewoonde woning en behorende tot de particuliere huishouding van verzekerde. Buiten de woning elders in Nederland zijn geld en geldswaardig papier uitsluitend verzekerd in geval van gewelddadige beroving en afpersing. De vergoeding wordt enkel en alleen verleend indien en voor zover de betrokken bancaire instelling geen of gedeeltelijk schade vergoedt en bedraagt ten hoogste € 1.250,- per gebeurtenis.”

2.2 In artikel 310 van het Wetboek van Strafrecht staat het volgende.

“Hij die enig goed dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort wegneemt, met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.”

2.3 In artikel 311 van het Wetboek van Strafrecht staat onder meer het volgende

“Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft:

(...)

5. diefstal waarbij de schuldige zich de toegang tot de plaats van het misdrijf heeft verschaft of het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van braak, verbreking of inklimming (...);”

2.4 In artikel 312 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht staat het volgende

“Met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren of geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft diefstal, voorafgegaan, vergezeld of gevolgd van geweld of bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met het oogmerk om die diefstal voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heter daad, aan zichzelf of andere deelnemers aan het misdrijf hetzij de vlucht mogelijk te maken, hetzij het bezit van het gestolene te verzekeren.”

2.5 In artikel 317 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht staat het volgende.

“Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt hetzij tot de afgifte van enig goed dat geheel of ten dele aan deze of aan een derde toebehoort, hetzij tot het aangaan van een schuld of het teniet doen van

een inschuld, hetzij tot het ter beschikking stellen van gegevens, wordt, als schuldig aan afpersing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren of geldboete van de vijfde categorie).”

- 2.6 Op 10 september 2013 heeft Consument bij Aangeslotene een schade gemeld. In zijn e-mail heeft hij onder meer het volgende geschreven.
“vraag ik heb een inboedel verz.
nu heb ik een afgesloten locker personeels verblijf [bedrijf] [vestigingsplaats] nav overlijden, is deze locker geopend zonder dat de erfgenamen hiervan in kennis zijn gd en heeft de [bedrijf] de inhoud gewoon weggegooid uit een document blijkt dat er waardevolle spullen waren opgeslagen valt ea onder inboedel verzekering?
zaak aangemeld advocaat/ gemeld bij politie, ervaar opening locker als inbraak, [bedrijf] heeft niet het recht om bezittingen weg te gooien nalatenschap”
- 2.7 In het proces-verbaal van aangifte van 15 november 2013 staat onder meer het volgende.
“Ik doe aangifte van diefstal. Hetgeen is weggenomen behoort mij geheel in eigendom toe. Niemand had het recht of de toestemming dit goed weg te nemen en zich toe te eigenen. De diefstal vond als volgt plaats:
Op 6 juni 2012 is mijn broer (...) overleden. (...)
We waren beiden als vrijwilliger werkzaam bij [bedrijf] (...)
Tijdens het opruimen van de slaapkamer van [broer] zijn mijn moeder, (...), en ik een briefje tegengekomen over de nalatenschap van [broer]. Dit zal ergens begin augustus 2013 geweest, precies weet ik dat niet meer.
Later heb ik een tweede brief betreffende de nalatenschap gevonden in de administratie van [broer].
In beide brieven staat een geldbedrag vermeld wat [broer] in zijn locker neergelegd heeft. Een brief betreft een bedrag 10.000,- euro wat in een geldkistje in de locker is opgeborgen. De andere brief vermeld een bedrag van 3.711,- euro wat ook in de locker is opgeborgen. Het betreft spaargeld en teruggave belastinggeld.
Op zaterdag 10 augustus 2013 heb ik per email een brief naar de [bedrijf] gezonden. (...) In de brief het verzoek om de inhoud van de locker van [broer] ter beschikking te stellen, dan wel te overhandigen aan mij. [Consument] zijn erfgenaam. De locker bevindt zich in een afgesloten personeelsruimte, niet voor publiek toegankelijk op [bedrijf]. (...) Op 19 augustus 2013 heb ik een email ontvangen van [X], werkzaam als directeur bij de afdeling Algemene Zaken van het [bedrijf]. In de brief van [X] wordt verklaard dat men de afgesloten locker hebben geopend, de inhoud tot zich hebben genomen en hebben weggegooid, zonder de rechtmatige erfgenamen hierover vooraf te informeren, in woord, geschrift of anderszins.
De goederen zijn zonder mijn toestemming weggegooid.
Wij, als erfgenamen zijn door [bedrijf] niet ingelicht over de aanstaande opening/ruiming van de locker.
Wij willen als nabestaanden weten, wie heeft de opdracht hiertoe gegeven en wie heeft deze spullen tot zich genomen en weggegooid zonder mijn toestemming.
Deze vragen zijn door mijn advocaat in een brief gesteld aan de Voorzitter van het [bedrijf]
Het [bedrijf] geeft geen antwoord op deze vragen, die van wezenlijk belang zijn voor mij om tot een oplossing te komen. (...)
Aan niemand werd het recht of de toestemming gegeven tot het plegen van het feit.”
- 2.8 In het proces-verbaal van het getuigenverhoor van de heer [Y] van 12 december 2013 staat onder meer het volgende.

“Ik ben op uitnodiging verschenen om een verklaring af te leggen in de zaak [Consument] (...). Ik ben sinds 8 jaar vrijwilliger bij (...)([bedrijf]). Ik heb technische functie’s (...). Ik houd tevens toezicht op orde en structuur en de algehele netheid. Om die reden heeft men ook aangenomen dat ik beheerder ben van de kledingkasten bij de [bedrijf]. Ik heb geen bestuurdersfunctie. (...) Wij hebben een depot aan [locatie]. Dat is bij het [locatie].

In dat depot hebben wij een personeelsverblijf. Onderdeel daarvan is een kleedruimte (...) hebben de mensen die met techniek bezig zijn daar een kledingkastje. (...) Er zitten geen sloten op de kasten. Er zitten wel twee oogjes en als men wil kan men daar een hangslot op aanbrengen. (...) Ik wist dat [broer van Consument] een kledingkast had in het personeelsverblijf. (...)

Op enig moment kwam [medewerker] bij mij met het verzoek om een kledingkastje. (...) Er was niks vrij, maar toen kwamen wij bij het kastje [broer van Consument]. Ik wist dat hij overleden was. Ik besloot toen dat kastje aan [medewerker] te geven.

Dit is allemaal gebeurt ongeveer 2 a 3 maanden na het overlijden van [broer van Consument].

Het kastje van [broer van Consument] was afgesloten met een hangslot. Omdat ik het kastje aan [medewerker] wilde geven heb ik met een slijptol het hangslot opengeslepen. (...)

Er wordt nu beweerd dat er nog een geldkistje in het kastje lag. Ik weet zeker dat dit er niet in lag. We hebben de regenjas en het schrijfblok op een kantoortje gelegd en [medewerker] heeft toen de kast in gebruik genomen. (...)

Het is inderdaad zo dat wij voor het openen van de kledingkast geen overleg hebben gehad met zijn familie. De kast is eigendom van de [bedrijf] en ik vond wel dat ik in het recht stond om de kast te openen.”

2.9 Op 25 februari 2014 heeft Aangeslotene de claim van Consument afgewezen omdat de schade niet onder de dekking van de verzekering valt volgens de verzekeringsvoorwaarden.

2.10 Op 3 maart 2014 licht Aangeslotene de afwijzingsgrond nader toe en schrijft onder meer het volgende.

“Conform art. 8.2.2. van de polisvoorwaarden is geld uitsluitend verzekerd indien er sprake is van gewelddadige beroving en affersing. Volgens uw aangifte is daarvan geen sprake. Ook op grond hiervan is derhalve geen dekking voor deze schade.”

2.11 Op 10 juni 2014 schrijft Aangeslotene in een e-mail onder meer het volgende aan Consument.

“Uw schade is afgewezen omdat geld en geldswaardigpapier buiten de woning niet is verzekerd tegen diefstal (zie artikel 8.2.2 van het speciaal reglement inboedelverzekering superieur). Daarbij laat ik nog buiten beschouwing dat het bezit naar ons inzien onvoldoende aannemelijk is gemaakt en dat niet vaststaat dat de diefstal gepleegd zou zijn tijdens de looptijd van uw polis (in het proces verbaal wordt er een periode aangegeven die deels voor aanvang van de polis ligt).”

3. Geschil

3.1 Consument vordert dat Aangeslotene de Verzekering nakomt door hem een bedrag van € 15.000,- te vergoeden.

3.2 Aan deze vordering legt hij ten grondslag dat:

- sprake is van diefstal van een geldbedrag uit een locker in [plaatsnaam]. De locker is met geweld geforceerd met een slijptol zodat volgens hem sprake is van gewelddadige diefstal. Hiervan is een proces-verbaal door de politie opgemaakt.

3.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, het volgende verweer gevoerd.

- op grond van artikel 8.2.2 van de Voorwaarden is geld slechts verzekerd indien sprake is van 'gewelddadige beroving of afpersing'. Hiervan is geen sprake.

4. Beoordeling

- 4.1 Aan de orde is de vraag of de door Consument gestelde schade gedekt is onder zijn Verzekering.
- 4.2 Op grond van artikel 8.2.2 van de Voorwaarden is geld "*buiten de woning elders in Nederland (...) uitsluitend verzekerd in geval van gewelddadige beroving en afpersing*". De Commissie stelt allereerst vast dat partijen het eens zijn over het feit dat het geld dat Consument claimt ten tijde van de vermeende diefstal zich ieder geval - nog los van de vraag of Consument het bezit van het geld voldoende heeft aangetoond - buiten de woning van Consument bevond.
- 4.3 De vraag rijst dan of de verdwijning van dat geld onder de dekking van de Verzekering valt. Nu geld alleen is verzekerd indien sprake is van gewelddadige beroving of afpersing, dient te worden onderzocht of daarvan sprake is. De Commissie merkt op dat bij gewelddadige beroving of afpersing, zoals genoemd in de artikelen 312 en 317 Wetboek van Strafrecht, sprake moet zijn van geweld tegen de persoon die wordt bestolen. Hiervan is in onderhavige situatie geen sprake. Consument stelt juist dat hij niet op de hoogte was van het openbreken van de locker en daarbij niet aanwezig is geweest. Ook als met Consument ervan wordt uitgegaan dat de locker op gewelddadige wijze is opengebroken, kan daarmee niet van gewelddadige beroving of afpersing worden gesproken. Het met geweld openbreken van een locker en daaruit objecten wegnemen kan naast diefstal (artikel 310 Wetboek van Strafrecht), worden gekwalificeerd als diefstal met braak (artikel 311 sub 5 Wetboek van Strafrecht). Los van de vraag of bewezen is dat van diefstal met of zonder braak sprake is, zijn deze vormen van diefstal van geld niet gedekt onder de Verzekering. Aangeslotene was dan ook gerechtigd de claim van Consument op die grond af te wijzen.
- 4.4 Gelet op het voorgaande is niet gebleken dat Consument gerechtigd is tot schadevergoeding. Dit brengt mee dat de vordering van Consument zal worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering van Consument af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht-1/4#stappen-plan.